

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.I. 35.610/2021/2.

A tanács tagjai: Dr. Hajnal Péter a tanács elnöke;

Dr. Heinemann Csilla előadó bíró

dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet bíró;

A felperes: Felperes1

Cím2

A felperes képviselője: ügyvéd1

Cím4

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatala Fellebbviteli Igazgatósága

Cím1

Az alperes képviselője: jogtanácsos

Cím1

A per tárgya: adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes 28. és 30. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Törvényszék 41.K.702.248/2021/24. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes fő tevékenységének végzéshez kapcsolódóan 2015. október – december időszakban a Bt.-től (a továbbiakban: Bt.) hidraulikai prés alkatrész gyártás, daru alkatrész gyártás, alkatrész gyártás, felületi előkészítés és festés, híddaru szerkezeti lakatosmunka, emelőfej kovácsolás gazdasági eseményekről fogadott be számlákat és a számlák áfa tartalmát levonásba helyezte. A számlákon feltüntetett gazdasági eseményekkel kapcsolatban az ellenőrzés során más bizonylatot nem bocsátott rendelkezésre. A felperes és a Bt. ügyvezetője ugyanaz a személy, aki a Bt. képviselőjeként első nyilatkozatában azt közölte, hogy a vizsgált időszakban a Bt. nem végzett gazdasági tevékenységet, majd később tett nyilatkozataiban ennek ellenkezőjét állította. A Bt. beszállítóit nem tudta megnevezni, a beszerzésről és a gyártásról részletes információi nem voltak. Állítása szerint az anyagbeszerzéseket és a gyártást név intézte, aki nem volt tagja, sem munkavállalója, vagy alvállalkozója a társaságnak és olyan okirat sem állt rendelkezésre, mely szerint a Bt. nevében jogosult lett volna eljárni. Nevezett személyt az adóhatóság meghallgatni nem tudta, mert név elhunyt. A Bt. az ellenőrzés során a vizsgált időszaki iratanyagot nem nyújtott be, egy rendőrhatósági jegyzőkönyv szerint az ügyvezető birtokában lévő gépjárműből ismeretlen tettes a társaság iratait eltulajdonította.

[2] A fenti tényállás alapján az adóhatóság azt állapította meg, hogy a Bt.-től befogadott számlákon feltüntetett gazdasági események ugyan megtörténtek, de azokat nem a számlakibocsátó teljesítette, amiről a társaságok közötti személyi összefonódás okán a felperes tudott. Erre tekintettel a számlákban felszámított összesen: 9.808.000, -Ft áfa tekintetében a felperes adólevonási jogát elutasították. Jogkövetkezményként adóbírság kiszabására került sor.

[3] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2020. december 10. napján kelt 6421561145. számú határozatával az elsőfokú határozatot az indokolás kiegészítésével, helyben hagyta. Rögzítette, hogy a feltárt tényállás az 5/2016. (IX.26) KMK vélemény 2. pontja szerinti esetnek felel meg. A Bt. valótlan tartalmú számlákat állított ki, ezzel lehetővé téve, hogy a felperes a számlák áfatartalmának a levonásba helyezésével fizetendő adóját csökkentse, miközben a számlakibocsátó a számlákban feltüntetett áfa tekintetében bevallási kötelezettségének nem tett eleget.

A felperesi kereset és védírat

[4] A felperes az alperes határozatának bírósági felülvizsgálata iránt keresetet nyújtott be, eljárásjogi és anyagi jogi jogsértések miatt állította az alperesi határozat jogellenességét. Kifogásolta a megbízólevél aláírását, ellenőrzési határidő meghosszabbítását, a Bt.-nél lefolytatott adóvizsgálat megállapításait, és állította, hogy az adóhatóság nem tett eleget a tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségének. Keresetében a Bt.-nél lefolytatott adóigazgatási eljárás felülvizsgálatát is kérte. Arra is hivatkozott, hogy az adóhatóság nem vezette le a KMK vélemény szerinti elemzést, eljárása nem felelt meg az Európai Unió Bíróságának C-610/19. és C-611/19. számú döntéseiben foglaltaknak, valamint a Kúria joggyakorlatának, ugyanis nem bizonyította, hogy a felperes tudott, vagy tudhatott arról, hogy az ügyletekkel adócsalásban vesz részt. Álláspontja szerint a 200%-os adóbírság kiszabásának törvényi feltételei sem álltak fenn.

[5] Az alperes védíratában a határozatában foglaltakat fenntartva, a kereset elutasítását indítványozta.

Az elsőfokú bíróság döntése

[6] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét nem tartotta alaposnak. Nem adott helyt a felperes eljárásjogi kifogásainak, a megbízólevél aláírásával kapcsolatban hangsúlyozta, hogy a felperes nem tudott megjelölni olyan jogszabály helyet, mely szerint a megbízólevélen a revizorok aláírásának is szerepelnie kell. Az ellenőrzési határidő alperesi meghosszabbítását is jogszerűnek találta, miután az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) nem határozza meg, hogy a végzés indokolásának milyen részletesnek kell lennie, illetve a felperesi állítással ellentétben a végzés a jogorvoslatról is megfelelő tájékoztatást adott. Nem találta megalapozottnak a bizonyítékok, tények előterjesztésére felhívó végzéssel kapcsolatos felperesi kifogásokat sem, sem pedig az iratmegismeréssel kapcsolatban felhozott érveket. Rögzítette, hogy a perben kizárólag a felperest érintő határozat felülvizsgálatának volt helye, ekként jelen perben nem vizsgálhatta a Bt.-nél lefolytatott ellenőrzés kapcsán tett felperesi hivatkozásokat.

[7] Nem osztotta a felperesnek az anyagi jogi jogszabálysértésekkel kapcsolatos álláspontját sem. Helytállóan rögzítette az alperes az ellenőrzés során feltárt adatok, tények, körülmények alapján, hogy a felperes által a Bt.-től befogadott számlák szerinti gazdasági események a felek között nem történtek meg, a gazdasági eseményeket nem a számlakibocsátó társaság teljesítette. Részletesen elemezte az ügyvezető és annak

édesapjának gazdasági eseményekben betöltött szerepét, s a feltárt tényállást összevetette a KMK véleményben foglaltakkal, továbbá figyelemmel volt az Európai Unió Bíróságának az áfalevonási jog gyakorlása kapcsán kialakított töretlen gyakorlatára is. Ezzel összefüggésben kiemelte, hogy az alperes határozata megfelel az EUB vonatkozó joggyakorlatának, az alperes feltárta és határozatában rögzítette azokat az objektív körülményeket, amelyek alapján a felperes tudta, hogy adókiírátszásban vesz részt. Arra is kitért, hogy a felperes által nyújtott értékesítés, szolgáltatás és a felperes által igénybe vett értékesítés, szolgáltatás adózási szempontból különálló ügyletek, függetlenül attól, hogy egy gazdasági folyamatba illeszkednek, így nem foghat helyt az a felperesi érvelés, hogy az alperes ugyanazon ügyletet eltérően minősítette volna. Nem valósult meg a jogviszonyok eltérő értékelése a felperes és a Bt. viszonylatában sem. A felperes bizonyítási indítványait elutasította, miután a két gazdasági társaság képviselője azonos volt, így nem volt indokolt, hogy a felperes ellenőrzése során ugyanazt a személyt egy másik gazdasági társaság ügyvezetőjeként is nyilatkoztassák.

[8] Alapvetően találta az adóbírság mértéke, és az Air. 1-8. §-ban foglalt eljárási alapelvek sérelme körében előterjesztett felperesi kifogásokat is.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[9] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben annak befogadását a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont, aa, ab, és ad. alpontjai alapján kérte. Változatlanul fenntartotta az eljárásjogi kifogásait, a megbízólevél, valamint több adóhatósági irat aláírása, kiadmányozása kapcsán arra hivatkozott, hogy a joggyakorlat egységesítése érdekében szükséges a felülvizsgálati kérelem befogadása, hiszen olyan széles társadalmi problémát ölel fel, mely során az egységes joggyakorlat kimunkálása szükséges. Ezen túlmenően a Bt. vizsgálatával kapcsolatosan hivatkozott olyan eljárásjogi problémákra, amelyek álláspontja szerint szükségessé teszik a joggyakorlat egységesítését, s ezzel összefüggésben kúriai döntésekre utalt.

A Kúria döntése és jogi indokai

[10] A felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálása nem indokolt.

[11] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata,

aa) a joggyakorlat egységének, vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásnak szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[12] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, annak fennállását bizonyítani azonban, továbbá -a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti kivételével - indokolni nem kell.

[13] A Kúria a felperes által megjelölt befogadási okkal összefüggésben mindenekelőtt arra mutat rá, hogy a fenti törvényi rendelkezések szerint az ad) alponthoz igazodó befogadási okot érintően részletes indokolást kell előterjeszteni, melyből megállapítható, illetőleg vélelmezhető olyan, az ügy érdemére kiható jogszabálysértés, amely alapján a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, illetőleg az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés azonosítható.

[14] A felperes első felülvizsgálati kérelmében befogadási okként megjelölte a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontját is, majd a későbbi beadványában már kizárólag az a) pont aa), valamint ab) és ac) pontok alapján kérte kérelmének elbírálását. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja tekintetében részletes indokolást nem terjesztett elő. A Kúria hangsúlyozza, hogy az ad) alpont szerinti befogadási ok a felülvizsgálat tárgyát képező bírói határozathozatalhoz kapcsolódó bírósági eljárás során bekövetkezett eljárási szabályszegést, vagy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél alapvető eljárási jogának sérelme állítását követeli meg, amelyet azonban a bíróság döntésével összefüggésben a felperes nem jelölt meg. A jogszabályok helytelen értelmezése nem tekinthető a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpont körébe eső eljárási jogszabálysértésnek, az a jogegységesítés, jogfejlesztés körébe tartozó kérdéskör.

[15] Utal a Kúria arra is, hogy a bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálati eljárásban eredménnyel csak akkor támadható, ha a bíróság a tényállást iratellenesen állapította meg, illetőleg a bizonyítékok mérlegelése kirívóan okszerűtlen volt. Az eljárt bíróság ítéletében a Kp. 78. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 279. § (1) bekezdése szerint állapította meg a tényállást, döntésének jogi indokolása a Kp. 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 346. § (5) bekezdésében foglaltaknak megfelelt. A felperes érvelése valójában a bizonyítékok ismételt egybevetésére, értékelésére, felülmérlegelésére irányult, amire a Kúriának nincs jogszabályi lehetősége, e tekintetben a kúriai jogértelmezés kiforrott. A felperes által említett, az adóhatósági iratok kiadmányozása körében előterjesztett kérelem pedig a Bt. vizsgálatával kapcsolatos, amelynek elbírálására az elsőfokú bíróság nem volt

jogosult, hiszen a felülvizsgálat tárgyát a felperes adóügyében hozott alperesi határozat képezte.

[16] Az elsőfokú bíróság a felperesi vizsgálat kapcsán felhívott eljárási kifogásokra teljeskörűen válaszolt, ítéletében részletesen megindokolta, hogy a keresetben előadottakat miért nem látta igazoltnak. A Kúria e körben nem észlelte azt sem, hogy a bíróság határozata az egységes joggyakorlattal ne lenne összhangban. Az elsőfokú bíróság kitért az Európai Unió Bíróságának joggyakorlatára és ezekkel összhangban bírálta el a felperesi keresetet. Az elsőfokú bíróság eljárási döntéseit kellően alátámasztotta, azok nem minősíthetők jogellenesnek, ezen túlmenően az egyes bizonyítási döntéselemek újraértékelése nem lehetséges.

[17] Mindezekre figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ac) pontjaiban meghatározott feltételek fennállásának hiányára megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[18] *Bizonyítékok ismételt egybevetésére, értékelésére, felülmérlegelésére a felülvizsgálati eljárásban nincs jogszabályi lehetőség, a közigazgatási per tárgyát nem képező másik gazdasági társasággal kapcsolatos eljárás jogszerűségét a bíróság nem vizsgálhatja felül.*

Záró rész

[19] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[20] A végzéssel szembeni további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2022. január 06.

Dr. Hajnal Péter s.k. Dr. Heinemann Csilla s.k. dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró